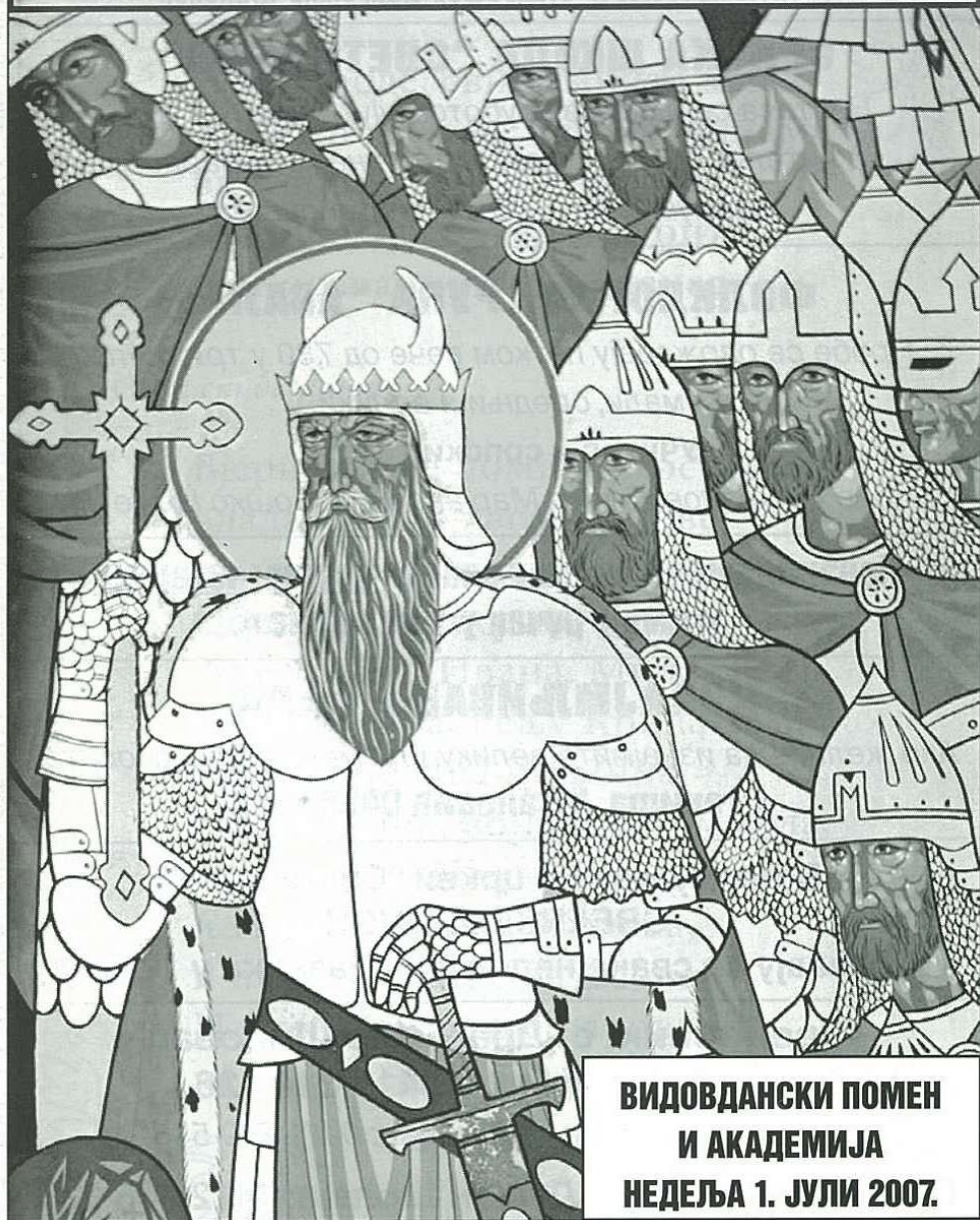

СВЕТОСЈАВНИК

СРПСКЕ ПРАВОСЛАВНЕ ЦРКВЕ "СВЕТИ САВА"
212 Diamond Creek Rd, GREENSBOROUGH, VIC 3088

**ВИДОВДАНСКИ ПОМЕН
И АКАДЕМИЈА
НЕДЕЉА 1. ЈУЛИ 2007.**

СВЕТОСАВНИК

Издаје тромесечно: за Божић, Васкрс, Видовдан и Крстовдан
с благословом Њ. П. Епископа Г. Иринеја

Издање Српске православне ЦШО "Свети Сава", Мелбурн

Уређује протојереј-ставрофор Драгомир Шиповац

СРПСКА ШКОЛА "СВЕТИ САВА"

Настава се одржава суботом ујутру од 10-1 сат

Учитељи: Милан Гудељ и Драгана Килибарда;

вероучитељ о. Драгомир Шиповац

ФОЛКЛОРНА ГРУПА "АВАЛА"

Пробе се одржавају петком вече од 7,30 у три групе:

мали, средњи и велики.

Учитељи српских игара:

Борис Стефанов, Савка Марјановић и Бошко Цвијетић

**Пензионери се састају сваког другог четвртка
и имају ручак у 1 по подне**

ИЗНАЈМЉИВАЊЕ САЛА

Ако желите да изнајмите велику или малу салу назовите:

Станиша Јовановић 9436 5880

Богослужења у цркви "Свети Сава"

GREENSBOROUGH

одржавају се сваке недеље и празника у 10 сати

Свештеник: о. Драгомир Шиповац

9432 3048 Mobile: 0414 314 126

Ђакон Владислав Шиповац: 0411 749 516

Председник ЦШО: Душан Шолаја: 0412 535 338

ПОМЕН ИГУМАНА СТЕФАНА

Чуј, народе, сви скините капе!
Хоћу спомен да чиним душама
вitezовах нашега народа;
данас ће им најмилије бити,
од Косова нигда као данас.

Свак скида капу.

Вјерне слуге помјани Господи,
владаоце, ма твоје робове:
непобједног младога Душана,
Обилића, Кастриота Ђура,
Зриновића, Ивана, Милана,
Страхињића, Рељу Крилатога,
Црновиће Ива и Уроша,
Цмиљанића, војводу Момчила,
Јанковића, девет Југовићах
и Новака поради халака,
и остале српске вitezове!
На небу им душе царовале
ка им име на земљи царује!

П.П. Његош

ВИДОВДАНСКИ ПОМЕН СА АКАДЕМИЈОМ

НЕДЕЉА

1. ЈУЛА 2007.

Света литургија почиње у 10. часова, а затим ће се одржати Помен Косовским јунацима, који изгинуше бранећи Крст часни и слободу златну.

Потом ће се прећи у велику салу Светосавског дома где ће се одржати Видовданска академија.

ПРОГРАМ АКАДЕМИЈЕ:

1. Ручак
2. Српска химна
3. Предавање о
Косовском боју 1389.
4. Рецитације школске
деце о Видовдану
5. Наступ све три
фолклорне групе
“Авала”

Улаз - добровољни прилог за ручак

**На сами Видовдан, у четвртак 28. јуна,
служиће се св. литургија у 10 часова, а затим
одржати мали помен Косовским јунацима**

ПРОСЛАВА ВАСКРСЕЊА ХРИСТОВОГ

У данима који су предходили празнику Христовог Васкрсења црква Светог Саве у Гринзбари била је претијесна да прими све оне који су дошли да дочекају Живог и Васкрслог Господа. Почевши од Лазареве суботе у којој су најмлађи пјесмама хвале најсвечаније дочекали улазак Господа Исуса Христа у Јерусалим, и са врбовим гранчицама у рукама заједно са својим свештеником клицали *Осана! Благословен који иде у име Господње*, преко празника Цвијети, па Велики Четвртак, Велики Петак и Велика Субота донијели су кроз јеванђељска казивања један сасвим другачији осјећај који је својствен само овим данима. На велики четвртак у 19 часова звук клепала означио је почетак бденија на којем су прочитана дванаест јеванђеља, да би се у петак изјутра почело са царским часовима као наговјештајем голготске жртве.

Свечано изношење и цјеливање свете плаштанице на Велики петак почело је у 19 часова које је служио ЊП Владика Иринеј. У вечерњим сатима пјеване су статије, са трократним опходом епископа и народа са плаштаницом око храма. На Велику суботу Литургија је служена у 10 часова на којој је велики број пришао светој чаши на причешће, а увече на Васкрс богослужење је започело Васкршњим јутрењем тачно у поноћ, а сутрадан служена је Света Литургија, на којој су освећена васкршња јаја. Најсветлији празник за сваког хришћанина и човека прослављен је у нашој парохији веома свечано.

Ђакон Владислав Шиповац

Сестре и деца који су украшавали Христов гроб на Велики петак ујутру: Мира Косановић, Љубинка Седларевић, Јека Обрадов, Роса ?, Наташа, Стефан, Лазар и Јелена Момчиловић, Пени Ковачевић и Слободанка Радосављевић

Мајке приводе децу код Владике за благослов

Део народа за време Васкршње литургије

Сестре КСС “Огњена Марија” приложиле су Дечијој болници и Болници за жене по \$ 1000. Чек су лично уручиле, а онда се сликале за успомену.

СА РЕДОВНЕ ГОДИШЊЕ СКУПШТИНЕ

Скупштина, која је одржана 29. априла 2007. текла је уобичајено. председавао је Илија Чубрило, а записник је водио Милан Гудељ. Из извештаја се могло видети да све функционише како доликује, мада увек има места и за поправљање.

На крају је изабрана управа од мање више истих особа, на челу са председником Душаном Шолајом.

Пред новоизабраном управом предстоји прилично велики посао: потребно ће бити да се велика сала изолује, а надам се да ће се прећи и на сређивање исте. Стара изрека каже: “Све се може, кад се хоће”, а ја верујем да ћемо моћи, под једним условом: “Ако имаднемо времена на седницама да прозборимо и о својој кући”.

Нова управа ЦШО “Свети Сава” после заклетве у цркви 29. 4. 2007.

СПИСАК НОВОИЗАБРАНЕ УПРАВЕ НА СКУПШТИНИ 29. АПРИЛА 2007.

Председник: Душан Шолаја.

Подпредседници: Лазар Марјановић и Станиша Јовановић

Секретари: Милијан Кулинчевић и Стојана Harris - Вековић

Благајник: Манојло Поповић

Књиговођа: Јован Радовановић

Чланови управног одбора:

Никола Радошевић, Милан Гудељ и Зоран Савић

Тутори:

Џвијетин Јевтић, Јован Радовановић и Зоран Радосављевић

Грађевински одбор:

Драган Пиргић, Раде Маслаћ и Радован Дамјанац

Одржавање и издавање сала:

Станиша Јовановић

Одржавање имања: Никола Бараћ и Џвијетин Јевтић

Бар: Драгомир Кајтаз и Обрад Глигоревић

Економ: Раде Маслаћ

Координатор Школе:

Милан Гудељ

Водитељи фолклорне групе “Авала”

Жељко Симић и Раденко Суботић

Надзорни одбор:

Милан Вековић, Јован Бањанин и Илија Чубрило

Суд части:

прота Драгомир Шиповац, Алекса Шиповац и Лазар Марјановић

СКУПШТИНА КСС “ОГЊЕНА МАРИЈА”

20. МАЈА 2007.

Скупштином је председавала сестра Вера Кљајић, а записник је водила сестра Снежана Дербогосијан. Из извештаја председнице Пени Ковачевић могло се сазнати о пожртвованом раду и великом остварењу. У ствари, неколико сестара, као и увек, носило је сав терет.

После извештаја, сестре су изабрале нову управу на челу са сестром Милком Поповић.

Надам се да ће нова управа имати снаге да издржи, радећи и окупљајући, а све на добробит ове наше скромне црквене заједнице.

I подпредседница
Милка Лукић

Председница
Милка Поповић

II подпредседница
Мица Рајић

Секретарица
Евица Пантић

Благајница
Драгица Кешић

Књиговођа
Стојана Harris

Економ
Милка Вигњевић

КАКВИ СМО - ТАКО НАМ И ИДЕ

Свети Канони и прописи Српске православне цркве јасно разграничавају права и дужности свештенства од права и дужности верника.

До скоро, наши свештеници и верници су се придржавали ових прописа, али под утицајем протестаната, међу којима наши верни живе и раде, православни Срби у Дијаспори су те дужности почели да мешају и преплићу. Чак је у

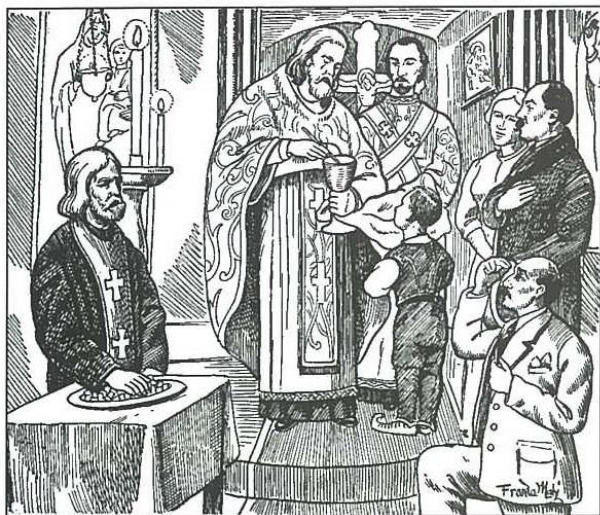

Православне уставе унета протестанска пракса да верници могу да бирају свога пароха? Том процесу је допринело и само свештенство. Оно је, да би имало више времена за свој мисионарски рад и свештенослужење, дужност материјалног и финансијског обезбеђења своје цркве пренело на одабрану и поверљиву групу верника. Ти верници, по замисли свештенства су требали да им помажу у раду црквене мисије. Временом, они су еволуирали у црквене управе, које више не бира свештеник, већ их бирају парохијани. Често се дешава да се у Управу предлажу људи који нису довољно васпитани у вери и црквеном животу, а да не кажем да се често предлажу они који мало или никако не верују у Бога и не причешћују се. Тако се дешава да они, иако не би смели, добију званични статус у цркви. И сада, уместо да раде под контролом свештеника, они показују тенденцију да треба да контролишу свештеника. Уместо да помаже свештенику, та група почиње да га омета у његовом пастирском раду. Свештеник пак, уместо да своје време употреби на свештенослужење и мисионарски рад, он мора да троши своје време на расправе са управом.

Свештеник који не поседује формално богословско образовање, и као такав није успео да проучи Свете каноне и црквене прописе. из

страха да не изгуби посао, дозвољава управи да га контролише. То разара црквени поредак и Цркву свлачи на ниво неке светске организације.

Они свештеници којима је познато устројство и поредак у Православној цркви, када приметите да се управа меша у њихов посао, почињу да реагују. Када опомену управу да се придржавају својих дужности, долази до неспоразума, који се временом претвара у отворена неслагања, нетрпељивост и неслогу.

Они који верују у Бога и знају шта је свештенички позив, они бране свештеника. Док они који не знају прописе Православне цркве врше нападе на свештеника. Такво стање у цркви нарушава духовно јединство, а самим тим и негативно утиче на материјално обезбеђење црквене заједнице. Пошто је свештеник један, а управника и незадовољника увек више, њихова пропаганда је ефикаснија и разорнија од оних који га бране.

Ова неслога врло негативно утиче на млађе нараштаје. Када деца чују од њихових родитеља, да њихов **свештеник није добар**, она престају да се интересују за црквени живот и избегавају да долазе у цркву. Тако често, деца оних који се боре против свештеника, одлазе у друге Православне цркве или чак друге вероисповести. **На крају излази, да они који су терали свога свештеника, отерали су своју децу из своје вере и цркве.**

Тако наша Српска православна дијаспора из дана у дан све више губи своје млађе вернике.

Главни разлог за поменуто неслогу и погубни резултат је тај што

црквене управе и свештеници не раде свако свој посао, већ се утркују ко ће кога контролисати, а често и ко ће коме подвалити. То није хришћански него сатански посао. Када би црквена управа схватила да њена дужност није да контролише свештеника, већ да обезбеди материјалне потребе за његов успешан рад, онда до неслоге не би никада дошло.

Ово је такође главни разлог што српски младићи, рођени у овој земљи, не желе да уче богословске науке и постану српски свештеници, јер не желе да их сутра неко тако малтретира, као што неке управе малтретирају своје свештенике.

На Богословском факултету у Либертивилу, нема ни једног младића, који је овде рођен, да се спрема за свештенички позив! Зар нам то није довољан доказ докле смо догурали? Да у Либертивил не долазе младићи из Отаџбине, Богословски факултет у Либертивилу би се давно затворио. И ти младићи када виде како наше управе третирају свога свештеника, после завршених студија, радије одлазе у цивилну службу него што се рукополажу.

Наше управе треба да схвате, да је свештеник једино под надзором свога епископа и никога више, и да своје свештенику указују дужно поштовање, не само ради свештеника, већ ради напретка наше Српске цркве на овом континенту!

Поражавајуће су изјаве појединих, који само плаћају чланарину, а у цркву не долазе нити се причешћују, а који кажу: "Ми те плаћамо, због тога си ти одговоран нама, а не епископу". Ово не само да је неуљудно, већ је увредљиво. Сви ми знамо како нас наше општине плаћају, па кад нам тако кажу, како ће свештеник имати вољу да усрдно ради свој посао?

Оне општине, у којима се управе и свештеници слажу и сваки обавља свој посао, не мешајући се у надлежност другог, та општина напредује и духовно и материјално. Таквих општина у нашој епархији има и на њих се треба угледати, а не на безбожнике који своје свештенике прогоне и малтретирају.

протојереј-ставрофор Марко Б. Тодоровић,

Парох милвошки, САД

У Зворнику обиљежена годишњица од оснивања ратне јединице “Вукови са Дрине”

26.5.2007

Интонирањем химне “Боже правде”, парастосом и полагањем вијенаца на споменик 1080 бораца, који су погинули у отаџбинском рату, данас је у Зворнику обиљежена петнаестого-

дишњица формирања Подрињског одреда специјалних снага “Вукови са Дрине”, која је била у саставу Војске Републике Српске.

Замјеник команданта одреда “Вукови са Дрине” Миле Вукадиновић рекао је да је кроз ову јединицу прошло 530 припадника, од којих су 82 погинула. “Специјални одред имао је више од 300 рањених људи, од којих су многи остали тежи инвалиди. Данашњим окупљењем показујемо да смо оставили дубок траг и тако ће бити и убудуће. Сјећања на једну од најелитнијих јединица Војске Републике Српске никада се неће угасити”, поручио је Вукадиновић. Он је додао да се окупљањем учесника одржава традиција ове славне јединице, чији су многи припадници добили највиша одликовања, као што је “Карађорђева звијезда”. Парастос за погинуле припаднике “Вукова са Дрине” служили су архијерејски намјесник протојереј-ставрофор Видоје Лукић и протојереј Милан Миловановић. Вијенце на споменик су положили делегације породица погинулих бораца, Специјалног одреда “Вукови са Дрине” и општине Зворник.

С. Савић М. Данојловић

СРПСКА ПРАВОСЛАВНА ЦРКВА “СВЕТИ САВА”
И ОВЕ ГОДИНЕ ОДРЖАВА

ГОДИШЊИ ПОМЕН

**ЂЕНЕРАЛУ ДРАГОЉУБУ -
ДРАЖИ МИХАИЛОВИЋУ
У НЕДЕЉУ**

15. ЈУЛА 2007.

Света
литургија
почиње
у 10 часова,
а затим ће се
одслужити
Помен овом
српском
витезу Другог
светског рата.
Потом ће
се у сали
приредити
даћа.

Споменик Ђенералу Михаиловићу на Равној Гори

СТВОРИТИ ВЕРНУ СЛИКУ ЈАСЕНОВЦА – НАЈМОНСТРУОЗНИЈЕГ ЛОГОРА СМРТИ

Предлог програма уређења и заштите Спомен подручја “Доња Градина” предвиђа изградњу музеја у коме ће бити документи, предмети, авио-снимци, резултати истраживања злочина почињеног на том локалитету, како би се створила слика како је заиста изгледао усташки логор Јасеновац.

Председник Извршног одбора Удружења “Јасеновац - Доња Градина” Владимир Лукић рекао је да је предвиђено да се на локалитету Доње Градине изгради и информативни центар, плато за предавања, изложбе и пројекције, и као посебну важно истакао подизање споменика страдалој деци у овом најмонструознијем логору смрти.

Говорећи на пленарној сједници 4. међународне конференције о Јасеновцу, он је рекао да је у оквиру комплекса Доња Градина потребно изградити и верске објекте за Србе, Јевреје и Роме, јер је тај систем усташких логора направљен за ликвидацију и геноцид над Србима, Јеврејима и Ромима.

Лукић је указао да истраживачки радови у Јасеновцу, односно Доњој Градини, као што су откривање гробница и гробних поља, попис жртава, инвентарисање истраживачких радова, попис документације, предмета, литературе и друго никада нису доведени до краја.

“Управо због тога логор Јасеновац и његове жртве су и могле да буду предмет манипулација, што су неки квазиписци, односно квазиистраживачи, нарочито у Хрватској, обилато користили” - рекао је Лукић.

Јеромонах Јован (Ђулибрк), координатор Одбора за Јасеновац Светог Архијерејског Сабора Српске Православне Цркве говорио је о потреби изградње верских објеката у комплексу Доња Градина и навео да је на локалитету бившег концлогора Дахау у Њемачкој саграђен велики број верских објеката, што дају верску димензију сећања на жртве.

На пленарној седници прочитан је и реферат Јулије Кош из Загреба, која се осврнула на хрватски музеј Јасеновац, у којем је остварена идеја бившег хрватског председника Фрање Туђмана о релативизацији жртава Другог светског рата.

Она је констатовала да је то урађено музејском поставком, чији су аутори преуредили историјску истину а да нису у већој мери посезали за неистином тако што су користили комбиновану технику наглашавања крајње небитних и заобилажења битних чињеница, фотографија и предмета.

Према њеним речима, примењен је и привидно неутралан однос према починиоцима са истовременим понижавањем жртава.

ПОЧЕТАК РАДОВА У ПРЕБИЛОВЦИМА

Са благословом Епископа захумско-херцеговачког Г. Григорија и подршком Завода за заштиту споменика Републике Српске и Босне и Херцеговине, званично су почела истраживања цркве спомен-костурнице у селу Пребиловци. Радови су почели у присуству археолога др Александра Ратковића и надлежног пароха. Иако је унапред одређено да ће се све радити ручно, испоставило се на самом месту да је практичније да багер колико може уклони шут, који је накнадно после минирања стављен на темеље цркве, а да се при томе не оштете сами зидови.

На самом почетку радова наишло се на велике комаде плоче која се урушила у крипту. Даљим рашчишћавањем дошло се до северног зида. Багер није радио изнад саме гробнице, јер ће се тај део ручно рашчистити, него се наставило са чишћењем према западу, уз северне зидине цркве. Радиће се још неколико дана са багером, а упоредо и ручно, након чега ће се наставити само ручно ископавање.

Што се тиче досадашњег рада, утврђено је да је део зидова страдао, а остатак је добро растресен. Нађена је неколицина костију која је склоњена, као и делови мермерне плоче којом је била обложена сама гробница. Шта је било са остатком костију и гробнице, утврдиће се даљим истраживањем.

Надлежне полицијске власти су неколико пута долазиле да виде има ли проблема и провокације, чега, благодарећи Богу, није било. Радови се настављају, у њима учествује и пар људи из наших села, а у плану је и да се покрене велика акција из свих околних села, да би се што пре завршио рад на истраживању цркве.

О ВАСЕЉЕНСКИМ САБОРИМА

Шта су Васељенски сабори?

То су скупови Светих Отаца и учених богослова из целога хришћанског света, на којима се расправљало о основним питањима вере и црквеног живота. Свети Оци, епископи Цркве, на тим Саборима су бранили православну веру од јеретичких заблуда и лажних учења. Кад је престало спољашње гоњење Цркве, онда су се појавили унутрашњи непријатељи вере, лажни учитељи (звани јеретици), који су покушавали да разоре једину, свету, саборну и апостолску Цркву и пуноту истине у њој. Црква је такве на Васељенским саборима осудила. Поред тих свеопштинских Сабора било је и Помесних сабора. Њих су сазивале поједине помесне Цркве. Одлуке многих од тих Сабора касније су признате на Васељенским саборима као општеважеће за целу Цркву. Васељенски сабори су били и остали највиша власт у Православној цркви.

Који је први Сабор у историји Цркве?

Први Сабор је сазван још у апостолско време у светом граду Јерусалиму (51. г.). Он се зове *Апостолски сабор*. На том сабору, надахнути Духом Светим, Апостоли су донели одлуку да обрезање није обавезно за оне који из многобоштва долазе да се крсте. Од њих се тражи да се чувају само од идолских жртава, од блуда, да не једу месо удављених животиња и животињску крв. Одлука Апостолског сабора почиње речима: *“Изволи се Духу Светоме и нама ...”* То значи да је Црква непогрешива само онда када је верна Духу Светоме и када саборно доноси своје одлуке.

Колико је било Васељенских сабора и које су одлуке донели?

Било је седам Васељенских сабора, а Помесних много више, и то до најновијих времена (одлуке неких од Помесних сабора, и ранијих и новијих, имају васељенски значај, самим тим што их је цела Православна црква прихватила као своје). На *Првом и Другом васељенском сабору*, сазваним у Nikeји (325) и Цариграду (381), Свети Оци су борећи се против Арија и духобораца, саставили сажето *Исповедање вере*, звано *Символ вере*, који и данас читамо и певамо на свакој Св. Литургији.

На *Трећем васељенском сабору* (431. г. у Ефесу) Свети Оци су посведочили да је Пресвета Дева Марија заиста *Богородица*, јер је *Бога родила* у човечанском телу. Они, заједно са светим Апостолима и свима Светима, исповедају једног и истог Христа, Сина Божијег, Јединородног, од Оца рођеног пре свих векова, а од Духа Светог и Пресвете Деве у времену.

На *Четвртном* (451), *Петом* (553) и *Шестом васељенском сабору* (680) богомудри Оци бране од монофизита и монотелита и посведочују исто оно што и сви претходни Сабори: да је Богочовек, савршени Бог и савршени човек, у двама природама и са две воље и енергије, божанском и човечанском. То се види у Гетсиманској грани, где се Христос потресно моли: *“Оче, ако је могуће да ме мимоиђе Чаша ова”... Ту је дошла до израза*

и човечанска воља у Христу. Јер по својој вољи човек, природно, не жели да умре.

Седми васељенски сабор (787) потврђује исту ту истину о Господу Христу и Његовом оваплоћењу (учовечењу), али овога пута кроз одбрану поштовања светих Икона: прво Његове Иконе, па онда и осталих икона: Богородице, Ангела и свих Светих. Иконоборци су, наиме, тврдили да је поштовање икона - повратак у идолопоклонство. Међутим, Свети Оци су објаснили и показали да се хришћани не клањају дрвету на коме су иконе насликане. Они преко иконе изражавају своје поштовање и љубав према *прволику*, према ономе ко је на њима насликан. Иконе су Еванђеље у бојама, веронаука за очи. Њима се освећује човеково око и открива Лепота Божјег лика. Оне су, и то је најважније, сведочанство да је Бог заиста постао човек, да би човек могао да се спасе од ђавола, греха и смрти и да, најзад, постане Бог по благодати. Поштујући и целивајући свете иконе ми одајемо преко њих поштовање Христу и Светима у којима обитава Бог. Тако на иконама ми видимо колико је "Диван Бог у светима својим." Иконе су застава Православне цркве, знак препознавања међу свим неправославним хришћанима и верама. Зато они који не поштују свете Иконе, показују да не знају дух Светог писма и да, скривено или јавно, не верују да је Бог постао човек. Но иконе не могу и не смеју бити сликане било како: оне треба да буду сликане у духу Еванђеља и сагласно многовековном искуству светих иконописаца православне Цркве (потврђеном и разрађеном у православној Византији, у Србији Немањића, у православној Русији и другде.).

Да ли је било још Васељенских сабора?

Многи прихватају, и не без разлога, као *Васељенски и Сабор одржан у Цариграду за време св. Фотија, патријарха цариградског* (867. г.) на коме је осуђено западно лажно учење, унесено и у Символ вере да Свети Дух исходи од Оца "и од Сина" (*Филиокве*). Тај додатак, доцније, постао је један од главних разлога да се Римокатоличка црква одвојила од једине, свете, саборне и апостолске Цркве православне.

Васељенског карактера су и одлуке исихастичког Сабора одржаног такође у Цариграду (1351. г.). На том Сабору је узето у заштиту богонадахнуто учење Цркве о вечној Таворској светлости, тј. о вечним божанским енергијама, којима је Тројичин Бог стварно присутан у историји света и човека. Штитићи праву веру од јеретика варламита, и сведочећи истинитост разлике између божанске суштине и божанске енергије, Оци овог Сабора, на челу са св. Григоријем Паламом, бранили су цело Откривење и вековно благодатно искуство Цркве као и могућност стварног општења између Бога и човека. Кроз то су бранили једину наду за човека и могућност његовог бескрајног узрастања, вечном и нествореном благодаћу Божјом. Одлуке овог Сабора као да су врхунац и закључак одлука свих дотадањих Васељенских и Помесних сабора. Оне јасно откривају вечне темеље и вечне хоризонте створеном свету и човеку за нестворену лепоту у Цркви, као богочовечанској и духоносној радионици спасења и обожења и таворског преображења.

Зашто Црква може бити само једна?

Јединство Цркве неминовно следи из јединства Личности Богочовека Христа, као њене Главе. Црква је Тело Христово а оно може бити само једно и недељиво. Сви њени чланови, обухваћени једном истом благодаћу Светога Духа кроз Свете Тајне и свете врлине у органско јединство, сачињавају једно Тело, и исповедају једну веру, која их зближава међусобно и са Пресветом Тројицом. Отуда је раздељење Цркве ствар немогућа. Раздељења Цркве никада није било, нити га може бити, а бивала су и биваће одвајања од Цркве. Од једне једине нераздељиве Цркве Христове у разна времена одвојили су се и отпали разни јеретици и расколници, и тиме су престали да буду чланови Цркве. Тако су најпре отпали гностици, па следбеници јеретика Арија, па духоборци, па монофизити, па иконоборци, па парламити, месалианци и многи други.

Кад се одвојила Римска патријаршија од Православне цркве и зашто?

До одвајања Римске патријаршије од Православне цркве дошло је у XI веку (1054. г.). До тада је не само Исток него и Запад припадао јединој, светој, саборној и апостолској Цркви Христовој. Разлог за одвајање Римског патријархата је било увођење разних новотарија на Западу у учење нераздељене Цркве (*Филиокве*, апсолутни папски примат и непогрешивост папе, инквизиција и индулгенције, тварна благодат, чистилице, укидање Епиклезе (призива Светог Духа на Литургији, касније - увођење нових неправославних догмата о Богородици, укидање поста итд.).

У XVI веку су се од Римокатолицизма одвојили *Протестанти*, који су се временом распадали у бројне црквене заједнице и секте.

Јаз између Православља и латинског Запада особито се продубио после доласка крсташа на Исток, почетком XIII века и оснивања Латинског царства у Цариграду (1204. г.). Западни освајачи су многе светиње на Истоку оскрнавили, чак су погазили и наше Свето Причешће у Путиру, и тада се охладила вековна узајамна братска љубав као веза јединства.

ДОГРАДЊА ЗВОНАРЕ

Пред Васкрс ове године, управа ЦШО "Свети Ђорђе" из Ст. Албанса почела је са радовима на проширењу цркве, односно доградњом звонаре.

Поводом тога, наша ЦШО је приложила овој сестринској цркви \$ 3000.

ПРИЛОЗИ ЦРКВИ

ОД 4. МАРТА - 4. ЈУНА 2007.

Мида Јеремић	200	Невена Спасовски	20
Евица Пантић +Новак	50	Meri & Alex Mayer	20
Милован Михајловић	20	Данијела Божић	40
Биљана Михајловић	20	Видоја Зекановић	10
фамилија Магазин	40	Младеко Зекановић	20
фамилија Мирковић	20	Зекановић Зорка	10
Дијана Бутина	10	Јовица и Милица Симић	20
Радован Лазић	20	Слободан Вигњевић	20
Зора Живак	20	Глиго Ракита	25
Петар Вукотић	20	Сања буцало	20
Мирко Голијанин	20	фамилија Бутина	20
Сара Богдановић	50	Слободан и Весна Јевтић	50
Недељко Божић	50	Милан и Бранка Буквић	10
Стојанка Божић	20	Славен и Зоран Скочајић	20
Весна Ковач +Д.Триван	50	Жељко и Драгана Јевтић	50
породица Андрић	20	Богдан Гутић	20
Лазар Буцало	50	Томислав Сворцан	10
Ненад Глигоревић	10	Виљко Цвијетић	20
Мара Глигоревић	30	Саво и Милица Савић	20
Обрад Глигоревић	20	Милош Пецић	20
Драган и С. Црнчевић	20	Ранко Мајуновић	10
Спасоје Рашић	20	М С С А Вигњевић	50
Раде Берак	20	Жика Јевтић	50
Владо Кујовић	10	Предраг Сојевић	50
Слободан Килибарда	30	Милутин и Ружица Јованов	15
Александар Шипка	20	Бели Ђурковић	50
Веселько Божић	50	Миодраг Величковић	30
Цветко Јевтић	20	Мирко Милинковић	20
Недељко Божић	50	Дамјанац Радован	20
Јово Зекановић	10	Предраг Глигоревић	10
Злата Пештерац	20	Слободанка Глигоревић	10
Љубица Зубић	20	Радомир Глигоревић	20
Ивана Зубић	20	Тихомир Глигоревић	50
Јована Костовић	20	Маја Глигоревић	20
Ђорђе Кесић	20	Предраг Вујичић	50
Лазо Мрдић	50	Слободан Крстић	20

Бобан, Божо и Сања Савић	10	Огњен Драгић	20
Игор и Ивана Савић	50	Зоран и Горд. Милисављевић	50
Свето и Сава Драговић	20	Никола Милисављевић	50
Бранко Јекић	20	Влајко Бошњак	20
Никола Радошевић	50	Видоја Зекановић	20
породица Ненадић	15	Милан Гудељ	20
Боро Васић	50	Лазо Лазић	20
Драган и Светл. Миленковић	50	Милан Брадоњић	30
Радован и Милосава Лазић	20	Весна Бошњак	20
Душан Миленковић	20	Стеван Милић	20
Славомир Ранковић	50	Раде Милуновић	100
Душко Букарица	20	Алекса Момчиловић	50
Обрен Варагић	50	Данијела Божић	40
Марина Божић	50	Младенко Зекановић	20
Цвијета Божић	20	Борис Вељанчић	20
Љиљана Божић	30	Нела Вељанчић	20
Пава Цисар	30	Недељко, НАМ Божић	50
Драган Глоговац	100	Јово Зекановић	10
Дарко Глоговац	100	Станомир Зекановић	10
Весна Ранковић	10	Милан и Мирослав Грмуша	40
Тања Ранковић	10	Јово Живак	20
Ксенија Кујовић	120	Бранко Петровић	20
Војна Триван + Драган	10	Горан Милић	20
Миладин Кравић	50	Влајко Бошњак	30
Ђуро Ђуровић	100	Момчило Ненадић	30
Горан Далиборка и Лука Милић	50	Ана Бошњак	10 000
Данијела Живак	20	фамилија Рајић	50
Миле Вигњевић	100	фамилија Козомара	50
Станимир Јовановић	50	Вуле Богуновић	50
Гордана и Јован Марић	20	породица Челебић	400
Ристо Јовановић	20	Божо Маљковић	100

ПРИЛОЗИ ЗА СВЕТОСАВНИК

Васо Рупар	20	Др Слободан Филиповић	50
Миодраг Величковић	20	Будимир Трифковић	50
Душко Букарица	20	Милош и Славка Ковачевић	50
Риле и Горан Ристић	10	Зоран Мирковић	20
Милан и Вера Кљајић	16	Војислав Бугарин	15
Витомир Новаковић	10	Душанка Брђанин	20

ВЕНЧАЊЕ МИЛКЕ И STUART-A

Божо и Душанка Брђанин удадоше кћерку Милку за Stuart-a Bateson, 13. маја 2007. Упознали су се на послу и одлучили да у нашој цркви склопе брак. Кумовала им је пријатељица из детињста Нада Salerno. После венчања наставило се са свадбеним весељем у рецепцији, у отменом предграђу Турак. Младенцима желимо срећно склапање брака и нека их Господ подржи у слози са великим породом.

ПРИЛОЗИ К.С.С. ЗА КУПОВИНУ ЦВЕЋА ЗА ВАСКРШЊЕ ПРАЗНИКЕ

Слободанка Радосављевић	20	Михајло Ковачевић	5
Менка Трпевска	20	Миља Јевтић	5
Јула Сталетовић	10	Невенка Килибарда	5
Стојана Вековић- Harris	10	Милка Вигњевић	5
Душан Шолаја	10	Љубица Талијан	5
Даница Ђурковић	10	Костадинка Пиргић	5
Мица Рајић	10	Милан Буквић	5
Снежана Дебогосијан	10	Лазо Јузбашевић	5
Анђа Ракић	10	Јово Бараћ	5
Цветко Батаковић	10	Ранко Мајуновић	5
фамилија Магазин	10	Данило Петровић	5
Цвита Гавриловић	10	Небојша Гудељ	5
Драгица Оклобција	10	Обрад Глигоревевић	5
Нада Вујанић	6	Споменка Кајтаз	5
Јека Обрадов	5	Душанка Хешков	5
Пени Ковачевић	5	Евица Пантић	4
Мира Косановић	5	Војна Триван	3
Верица Стојановић	5	Милка Лукић	2
Љубинка Седларевић	5	Даница Ђурковић, 10 кг брашна	

КРШТЕЊЕ АЛЕКСИС РАЈИЋ

Слађан и Софија Рајић крстише кћерку Алексис у недељу 27. маја 2007. на дан Духова. У породици Рајић ово је прва кћерка након неколико десетина година. Кумовао је Ненад Козомара. Честитамо крштење малој Алексис и родитељима, као и деди Перу и баби Мици. .

КРШТЕЊЕ ДАНИЕЛА ГЛОГОВЦА

Кум наше цркве г. Момчило Глоговац и његова дична супруга Снежана крстише 10. марта 2007. петог сина Даниела. Кум је био г. Жарко Килибарда. После крштења наставило се са гозбом и весељем у пространој породичној кући.

Ништа нема лепше погледати него кад Снежа дође у цркву са пет синова. Ех, кад би се наше Српкиње имало угледале на Снежану!

КРШТЕЊЕ ЛЕАН БУЛАТОВИЋ

У недељу 22. априла 2007. Душан и Мирјана Булатовић крстише трећу кћерку Леан. Кум је био као и за претходне кћерке г. Миле Вигњевић.

Честитамо крштење треће кћерке, и дај Боже да догодине крстимо и сина.

ВЕНЧАЊЕ ВЕЛИБОРА И СНЕЖАНЕ

Снежана и Велибор Живак

Ништа нема лепше него кад двоје младих и лепих Срба стане пред свети олтар. Одмах се у себи помишља: ево, даће Бог да ће и они рађати православне Србе, да нам се продужи име у Аустралији.

Велибор Живак и Снежана Богуновић венчаше се у нашој цркви 14. априла 2007. Кумовао је Петко Драганић, а стари сват је био Данило Живак. Затим се наставило са великим весељем, а зна се да се нико боље од Коњичана не весели. Вулету и Златици честитамо дичног зета, а Маринку и Дани красну снају. Срећно и Богом благословено!

СТАНИШИЋ КОД БИЈЕЉИНЕ

Отићи у Бијељину, а не посетити Етно село и новоподигнуту цркву у Станишићу велики је промашај за сваког. Ово је задужбина једног човека.

Њ.П. Епископ Лонгин на дан црквене славе у Станишићу

КРШТЕЊЕ ЛУКЕ ЧОНИЋА

Родитељи и кумови са малим Луком
после свете тајне крштења

крштења наставило се са весељем у малој сали све до увече.

Код две породице Чонић и Чубрило навелико се спремао за крштење малог Луке. Бранко и Софија Чонић у недељу 3. јуна крстили су треће дете. Свету тајну крштења обавио је надлежни парох о. Драгомир Шиповац, а кум је био Љубомир Ђуркић. После

.....

КРШТЕЊЕ МИХАИЛА МАСЛАЋА

На празник Свете Тројице 27. маја 2007. у нашој цркви се крстио млади Србин Михаило Маслаћ. Кумовао је Жељко Бранковић, а затим се наставило са весељем у црквеној сали.

Честитамо крштење малом Михаилу, његовим родитељима Зорану и Roweni, као и деди Раду и Баби Јованки и нека га Божји благослов прати у све дане живота.

КОЛО СРПСКИХ СЕСТАРА
“ОГЊЕНА МАРИЈА”,
ГРИНЗБАРА

СВЕТА МУЧЕНИЦЕ
МАРИНА,
МОЛИ БОГА ЗА НАС

КОЛО СРПСКИХ СЕСТАРА “ОГЊЕНА МАРИЈА”

**ПРОСЛАВИЋЕ
СВОЈУ КРСНУ СЛАВУ**

У НЕДЕЉУ 29. ЈУЛА 2007.

Света литургија почиње у 10 часова.

Служиће протојереј Милан Милутиновић
Домаћица Славе биће сестра

**Милка
Вигњевих**

По завршеном
славском обреду у
цркви, сестре ће
послужити госте
богатим ручком у
Светосавском
дому.

**Добро нам дошли!
жели вам
КСС “Огењена Марија”**

ПЛОЧА ЗА ПРЕДВОРЈЕ

Кад је сала прављена пре двадесетак година, нигде околу није било кућа. Позади, наспрам бине, била је фарма од 6. акара. Временом се све попунило кућама, а са тим су се појавили и проблеми наше галаме, тако да су се комшије почели жалити општини.

Да би спречили излазак буке, управа је одлучила да се испред излазних врата код кухиње направи мање предворје (air lock).

По изради планова и одобрења кренуло се са радом почетком маја месеца 2007. Најпре су Драган Пиргић, председник Грађевинског одбора и Момчило Јеремић један дан вадили стари бетон, а онда су наставили још један дан, када им се придружио Вуле Богуновић, Џвијетин Јевтић и Станиша Јовановић. Ископали су темеље, поставили пластику и арматуру, а онда и бетон залили. Завршили су кад је пао мрак. Од вишка бетона су излили краћу стазу код старе шупе.

**Веселин
Сворцан**
0412 110 432

**За све ваше купопродајне потребе
позовите вашег агента Веселина**

Радино 7 дана у недељи

**Chesterton & Co
REAL ESTATE**

Call

9436 6622

Stables Shopping Centre, Childs Rd. MILL PARK

JENSEN FUNERALS

Traditional Serbian Funerals

24 Hours All Suburbs 9480 1477

Preston

Cnr Bruce & Mary Streets

St Albans

Cnr Arthur Street & Victoria Crescent

ПОПРАВЉАМ МАШИНЕ ЗА КОШЕЊЕ ТРАВЕ

Четворотактне као и Двотактне,
wipper snippers & brushcutters

ПРОДАЈЕМ ПОЛОВНЕ КОСАЧИЦЕ

Назовите Марка Зечевића на телефон: 9457 6443

Багер са гуменим гусеницама

- TIPPER &
EXCAVATOR HIRE
- EARTH MOVING
- FOUNDATIONS
- CONCRETE BREAKER
- TOP SOIL SUPPLY

Ако вам треба багер или камион или обадвоје назовите:

ИЛИЈА: 0402 452 206 или СТЕВО: 0417 507 752

TAXATION**Public Accountant - Registered Tax Agent**

Испунавамо све врсте пореза. Чек добијете за 14 дана

588. Plenty Rd. PRESTON, VIC. 3072**Милан Вековић-Tel: 9478 1915****CONCRETE****Вуле Богуновић****Tel: 9434 5190 - Mobilni: 0408-365 214****BEOGRAD****Online**www.beograd.com.au

- * BOOKS * КЊИГЕ
- * CD'S * ЦД
- * MOVIES * ФИЛМОВИ

Нина и Горђе
Петровић

Shop7, Dandenong Arcade

236 Lonsdale St.**DANDENONG, VIC 3175**

Phone: (03) 9793 9755

157 Gertude St.

FITZROY, VIC 3065

Phone: (03) 9419 2266

BONDS SCREENS & DOORS**BOND'S****Pty. Ltd.****Suppliers and Installers of:**

- *SECURITY DOORS HINGED & SLIDING *SECURITY WINDOW GRILLS
- *FLY SCREENS *PORCH ENCLOSURES *ROLLER SHUTTERS

NIKOLA IVAN^EVI] : Phone: 9350 7350; Mobile: 0408 159 912

1/26-28 Norfolk Court, Coburg, Vic. 3058

R & D FENCING & SUPPLIES

ABN 16 447 834

Pailing Fencing, Picket Fencing & Gates

Рагенко Суботић Phone: (03) 9436 4073**Mobile: 0402 216 821**

SVETOSAVNIK

ST SAVA PUBLICATION

212 Diamond Creek Rd, GREENSBOROUGH, VIC 3088

О Васкрсу је изашла из штампе књига са свим фрескама наше цркве, са објашњењима на српском и енглеском језику.

Препоручујемо вам и молимо вас, ради вас и ради ваше деце да обавезно купите једну за себе, а макар једну за ваше пријатеље.

Иако је све урађено професионално и квалитетно, цена је минимална, свега \$ 10.

